

Константин - Черна роза

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Дали история е любовта ни?
Дали е вярно, че те няма тук?
Сам вървя, а край мене хора
отминават като дни часове,
самотни дни, часовете.

Сред кои цветя да те потърся?
На кое небе да отлеля?
Викам те към Слънцето-небето
Боже някой да ме разбере,
моля се някой да ме разберете.

Вън вали и в мен вали
въздух много, но го нямам тук.
В гърдите някога където
заспиваха твоите очи.

Ти къде си, ах да знам къде си
до тебе пътя сам ще извървя.
В ръцете си ще нося черна роза,
останала от теб, от твоя грях. (x2)

Умра ли аз, любов несподелена,
очаквал те и търсил запомни.
На гроба ми ела с черна роза
завинаги всичко да си простим. (x2)